

[Kirkeministeren.]

telsen af Helsingør stift ved udskillelsen af en del af Københavns stift.

Den i lovens § 3 nævnte fællesbestyrelse for enkekasserne har hidtil bestået af bisoppen over Københavns stift som formand, et medlem valgt af Roskilde og Lolland-Falsters stifters landemoder, et medlem valgt af Fyns, Haderslev og Ribe stifters landemoder, et medlem valgt af Århus, Viborg og Ålborg stifters landemoder og et medlem valgt af kirkeministeriet.

Det er en naturlig følge af Helsingør stifts oprettelse, at der skabes mulighed for, at også dette stift repræsenteres i enkekassernes fællesbestyrelse på lige fod med de øvrige stifter.

Jeg kan derfor anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om Danmarks lærerhøjskole.

Efteruddannelsesproblemet er et af de problemer, som vi i undervisningsministeriet og dermed også her i folketinget i stærkt stigende omfang vil komme til at beskæftige os med i de nærmest kommende år. På praktisk talt alle uddannelsesområder foreligger der allerede betydelige behov for efteruddannelser, som ikke hidtil i tilstrækkeligt omfang har kunnet honoreres, bl. a. fordi kræfterne har måttet samles om en udbygning af grunduddannelserne, og der er ikke tvivl om, at behovene vil være stærkt stigende. Udviklingen forløber så hurtigt, at ingen selv nok så fyldestgørende uddannelse vil være fuldt tilstrækkelig til at dække et helt livsløb. Sagt på anden måde: der vil blive et behov for fortsat uddannelse og efteruddannelse gennem hele den virksomme alder af et omfang, som kun få hidtil har forestillet sig. En udvikling er allerede i gang på efteruddannelsesområdet, men der har hidtil stort set været tale om en række enkeltstående initiativer, som ikke er led i en samlet, systematisk bestræbelse på at løse dette betydningsfulde problem.

På et særligt felt, nemlig læreruddannelsesområdet, har vi dog en efteruddannelses-tradition, hvoraf vi med rette er stolte. Danmarks lærerhøjskole, hvor en væsentlig

del af denne virksomhed har været koncentreret, har således passeret sit 100 års jubilæum og har været forbillede for tilsvarende institutioner i de andre nordiske lande.

Folketinget havde lejlighed til indgående drøftelser af lærerhøjskolens forhold ved behandlingen af lovforslaget om Danmarks lærerhøjskole i folketingssamlingerne 1961-62 og 1962-63. Resultatet heraf blev loven af 25. februar 1963, som fastslog lærerhøjskolens status af højere læreanstalt og hermed skabte grundlaget for en yderligere overbygning for lærerhøjskolens hidtidige kursusvirksomhed med egentlige videregående studier førende frem til en pædagogisk kandidateksamen og efterfølgende muligheder for licentiatstudier og doktorgrader. Ved siden heraf bevarede lærerhøjskolen sin hidtidige, meget omfattende kursusvirksomhed, der rummer årskursus, korte kursus og sommerferiekursus inden for praktisk taget ethvert pædagogisk eller fagligt område af betydning for virksomheden i skolerne.

Der var under forhandlingerne om lærerhøjskoleloven — såvel ved behandlingen her i tinget som i de nedsatte folketingsudvalg — fuld enighed om at tillægge det stor betydning, at folkeskolens lærere fik den bedst mulige adgang til at forny og supplere deres kundskaber. Det blev også fra flere sider fremhævet, at det var nødvendigt, at kursusvirksomheden i provinsen blev styrket og udvidet, ligesom spørgsmålet om oprettelse af lokale afdelinger af lærerhøjskolen blev fremdraget. Da dette spørgsmål imidlertid krævede særlige undersøgelser og overvejelser, blev det ikke omtalt i loven. Kursusvirksomheden i provinsen varetages i øjeblikket i vidt omfang ved de såkaldte provinsårskursus. Disse årskursus har været baseret på et lokalt initiativ, i hovedsagen ved de stedlige lærerkredse. Det første provinsårskursus blev oprettet så tidligt som i 1933, men der var indtil 1940 kun oprettet kursus i 10 provinsbyer. Efter afslutningen af den 2. verdenskrig og i særdeleshed i løbet af den sidste halve snes år har denne kursusvirksomhed fået et meget betydeligt omfang og omfattede i 1963-64 39 kursusorganisationer med ca. 6.600 kursister. Jævnside hermed er der foregået forskellige ændringer i kursus' tilskudsmæssige- og administrative status. Fra ok-